Tárgy: Ügyvédi mulasztás

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2025.F.202/6.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **[…]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2025. október 13. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy **[…]** eljárás alá vont ügyvéd **szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000.-Ft, azaz Harmincezer forint átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő munkaügyi perében a keresetlevél késedelmes benyújtását és egyéb körülményeket sérelmezett.

A BÜK vezető fegyelmi biztosa az eljárás alá vont ügyvéddel szemben előzetes vizsgálatot rendelt el.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozattal fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben, ahol a határozat szerinti magatartásával megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1. § (1) és (3) bekezdését, az Üttv. 28. § (3) bekezdését, továbbá az Mt. 287.§ (1) bekezdés b) pontját és ezáltal az Üttv. 107. § a) pontja alapján fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat szerint alapos annak a gyanúja annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kereset késedelmes előterjesztésével 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a fegyelmi tárgyalás berekesztését megelőző végindítványában a tényállás fenntartása mellett változatlanul 1 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetésében kérte az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének megállapítását; megszüntetés melletti figyelmeztetés intézkedés alkalmazását kérte.

A tényállás:

A bejelentő 2024. július 31-én lépett kapcsolatba telefonon az eljárás alá vont ügyvéddel, figyelemmel arra, hogy a munkáltatója a munkaviszonyát 2024. július 30. napján megszüntette azonnali hatállyal. Az eljárás alá vont ügyvéddel arról konzultált, hogy van-e lehetősége a felmondással szemben jogorvoslattal élni. A felek egymással személyesen egyeztettek, az eljárás alá vont ügyvéd az iratokat áttekintette és 2024. augusztus 15-én közöttük megbízási szerződés jött létre.

A megbízási szerződés I.1.1. pontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd feladata volt a jogvita tisztázásával kapcsolatban pert megelőző egyeztetést folytatni, annak eredménytelensége esetén pedig a munkáltatóval szemben pert indítani.
Az eljárás alá vont ügyvéd a tényállás megismerését követően 2024. augusztus 25-én küldte meg egyeztető levelét a munkáltatónak, amely megkeresésre 2024. augusztus 29-én 18.30-kor elutasító választ kapott. A választ nyomban megküldte a bejelentő részére, aki jelezte, hogy a keresetlevél benyújtását kéri az eljárás alá vont ügyvéddel folytatott előzetes megbeszélések alapján.

A bejelentő több alkalommal érdeklődött arról, hogy sikerült-e a keresetet benyújtani, majd az eljárás alá vont ügyvéd számára 2024. szeptember 3-án válaszolt, és közölte, hogy a keresetlevelet 2024. augusztus 31. napján nyújtotta be, amely ugyan későbbi, mint a 30 napos keresetindítási határidőre nyitva álló 2024. augusztus 29-ei határidő, azonban az elektronikus rendszerek üzemszünetei miatt mégis határidőben terjesztette elő a keresetet.

A keresetet a bíróság befogadta, a munkáltató azonban ellenkérelmében kifogásolta a benyújtás késedelmét, az eljárás alá vont ügyvéd pedig az előzetes vizsgálat során akként nyilatkozott, hogy az általa korábban észlelt üzemszünetek a bíróság rendszerében utóbb már nem voltak fellelhetőek.

A munkáltató ellenkérelmében hivatkozott azonban olyan információkra is, amelyek a kereset eredményességét érdemben befolyásolták, amelyre tekintettel a felek abban állapodtak meg, hogy a bejelentő a keresettől eláll.

A bejelentő 2024. december 13-án pedig bejelentette a bíróságon, hogy a keresetétől eláll és kérte az eljárás megszüntetését. A bejelentő 2024. december 27-én az eljárás alá vont ügyvédtől a meghatalmazását visszavonta.

A bíróság végzésével az eljárást megszüntette, és kötelezte a bejelentőt, hogy fizessen meg a volt munkáltatója részére 1.302,99 EUR + ÁFA összegű perköltséget, valamint 52.046 Ft eljárási illetéket.

Az eljárás alá vont ügyvéd a részére megfizetett ügyvédi munkadíjat a megbízásának megszűnése után a bejelentő részére teljes körűen visszafizette.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati szakaszban írásbeli védekezést terjesztett elő, melyben a felelősségét nem ismerte el, előadta, hogy technikai hibára tekintettel azt gondolta, hogy a határidőt megtartotta, ezért nem is terjesztett elő igazolási kérelmet. Utóbb a bejelentő által részére fizetett ügyvédi munkadíjat visszautalta.

Utóbb a fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta a felelősségét, sőt elismerte azt, úgy nyilatkozott, hogy tekintettel arra, hogy objektív felelősséget alapoz meg az, ami történt, a 9,5 órás határidő túllépés tekintetében elismerte a felelősségét, elmondta, hogy mentegethetné magát, de nem teszi, fenntartotta, hogy 30-án többször próbálta beadni, 31-én reggel be is adta és nem érezte szükségét igazolási kérelemnek, bízott abban, hogy a technikai hibára tekintettel határidőt megtartotta.

Kérdésre előadta, hogy következtetésként le tudta vonni az ügyből, hogy igazolási kérelmet kell minden esetben benyújtani és azt is, hogy nem kellett volna ezt az ügyfelet elvállalnia.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló okiratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata, továbbá a bejelentő által csatolt jegyzőkönyv és iratok alapján állapította meg a tényállást és ezen belül azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása fegyelmi vétséget valósított meg.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: **Üttv.) 107. §** Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdésének elvárása értelmében a jogi képviselet ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése alapján a felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár (…).

A 6/2018. (III. 26) MÜK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ) 2.1. pontjának első fordulata értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, a 2.4. pont elvárása szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd természetesen tudatában volt annak, hogy keresetlevelet kell benyújtania, mivel a megbízóval eredetileg is ebben állapodott meg, és mivel a munkáltatóval folytatott előzetes levelezés eredményre nem vezetett, a bejelentő kifejezetten felkérte/utasította az eljárás alá vont ügyvédet a kereset benyújtására.

A kereset benyújtására objektíve határidőn túl került sor. A rendelkezésre álló iratok – ezen belül különösen a bírósági iratok, melyek a késedelem megállapításához vezettek – alátámasztották, hogy a kereset benyújtásának határideje 2024.08.29. napjának 24.00 órájáig lett volna megtartott, míg az eljárás alá vont ügyvéd a keresetet 2024.08.31. napján a nyitva álló a határidő lejártát követően nyújtotta be.

Az ezzel összefüggő technikai okra való hivatkozás az eljárás alá vont ügyvéd részéről nem került fenntartásra a fegyelmi tárgyaláson, mivel előadása szerint nem tudja igazolni semmilyen módon, hogy a határidőben való benyújtás akadálya a szolgáltató érdekkörében felmerülő technikai ok volt. A felelősségét a határidőben való benyújtás elmulasztásában elismerte. A mulasztását az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőnek írt e-mailjében is elismerte.

Tényként megállapítható továbbá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, a részére megfizetett ügyvédi munkadíjat a bejelentőnek visszafizette.

A mulasztása nyilvánvalóan sérti az ügyfél/bejelentő érdekét, hiszen véglegesen elzárta attól az igényétől, hogy a megalapozatlannak tekintett munkáltatói intézkedéssel szemben a jogorvoslati jogával éljen. Mulasztása újabb per/eljárás kezdeményezésével nem orvosolható.

A mulasztás tényleges okát a Fegyelmi Tanács feltárni nem tudta, de az bizonyosan megállapítható, hogy az igen szűk határidővel benyújtandó keresetlevél előkészítésére – tekintettel a megbízás felvételének tényállásban rögzített időpontjára – elegendő idő állt rendelkezésre, a határidőben való benyújtás ennek ellenére elmaradt.

A Fegyelmi Tanács ezzel összefüggésben az eshetőleges szándék megállapítása mellett döntött, mivel az ügyfélnek való szándékos károkozás szándéka fel sem merült, így azt lehetett megállapítani, hogy abban bízott az eljárás alá vont ügyvéd, hogy a határidő mulasztás következményeit a bíróság/ellenérdekű fél nem fogja észlelni és így a mulasztásra nem derül fény. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd igazolási kérelmet nem terjesztett elő a késedelem okának megjelölésével és igazolásával.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását szándékos magatartásnak minősítette, mert az eljárás alá vont ügyvéd a tevékenységére vonatkozó – általa is ismert – szabályt szándékosan nem tartotta be.

A fegyelmi biztos az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő etikai szabály szándékos megsértését hívta fel, hiszen a keresetindítási határidő elmulasztása mindenképpen az ügyvédi tevékenység során merül és merülhet fel (másként nem is értelmezhető).

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálandó el.
A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt az Üttv. volt hatályban.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

A büntetés megállapításánál a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § a.) pontjában meghatározott írásbeli megrovás kiszabását tartotta az eshetőleges szándékkal elkövetett fegyelmi vétség eredményét tekintve arányos büntetésnek.

Ugyanakkor a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket is figyelembe vett.

Enyhítő körülményként jelentős súllyal értékelte az eljárás alá vont ügyvéd beismerő, hibáját elismerő nyilatkozatát, amelyet a Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárás egyik céljának megvalósulásaként értékelt, mint ahogy azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben bejelentőtől átvett ügyvédi munkadíjat – önként - teljes egészében visszafizette a bejelentőnek, bár ilyen kötelezettsége nem volt.

Nem tudta enyhítőként figyelembe venni a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét (korábban semmilyen felelősség megállapításra nem került sor vele szemben), mivel ügyvédi bejegyzésére 2018. évben került sor, ez az idő pedig nem olyan jelentős (10 évnél rövidebb), hogy makulátlan fegyelmi előéletet értékelni lehetne.

Átlagos súllyal vett figyelemben a személyi körülmények között a két kiskorú gyermekről való gondoskodását.

Súlyosító körülményt a Fegyelmi Tanács egyet észlelt, nevezetesen azt, hogy a bejelentő/ügyfél a kereset késedelmes benyújtásával a munkaügyi perében az igényérvényesítés lehetőségétől véglegesen elesett, mert további jogérvényesítési lehetősége nincs.

A feltárt nagy számú enyhítő körülményre és ehhez képest a súlyosító körülmények szűk körére tekintettel a Fegyelmi Tanács szükségtelennek ítélte más fegyelmi büntetés kiszabását, ezért a legenyhébb fegyelmi büntetést, az írásbeli megrovást alkalmazta.

Az eljárás alá vont ügyvéd esetében alappal feltételezhető, hogy a jelen eljárás komoly tanulságul szolgál és az eljárás alá vont ügyvédre mindenképp preventív hatással bír a kiszabott fegyelmi büntetés és már maga a fegyelmi eljárás is kellő visszatartó erő lesz a jövőben a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint.

A Fegyelmi Tanács nem csak azt kívánja megindokolni, hogy miért nem szabott ki az írásbeli megrovásnál súlyosabb büntetést, hanem azt is, hogy miért nem enyhébbet, annak ellenére, hogy a fegyelmi biztos megszüntetés mellett alkalmazott figyelmeztetés alkalmazását indítványozta.

Ennek akadálya a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a generálprevenciós célok teljesülése érdekében az, hogy egy olyan esetben, amikor az ügyfél jogérvényesítési lehetőségétől került megfosztásra nem alkalmazható a fegyelmi büntetés helyett megszüntetés melletti figyelmeztetés, mert maga a fegyelmi vétség eredménye (jogvesztés az ügyfél részéről) nem teszi ezt lehetővé.

Ezért a Fegyelmi Tanács az érdemi döntésében a fegyelmi biztos indítványában rögzített tényállással közel azonos tényállás mellett a fegyelmi biztos által indítványozott eljárás megszüntetése mellett alkalmazandó figyelmeztetés helyett (a legenyhébb) fegyelmi büntetés kiszabása mellett döntött.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.
Az átalányköltséget a 40. 2 a.) pont alapján 80.000.- Ft összegben határozhatta volna meg a Fegyelmi Tanács.
Ehhez képest a Fegyelmi Tanács az átalányköltséget az Üttv. 142. § (2) bekezdése FESZ. 40.9. pontja alapján méltányosságból 30.000,- Ft összegben határozta meg, melynek az volt az indoka, hogy a marasztalás csekély tárgyi súlyú mulasztás miatt történt, mely egymozzanatos volt.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. december 4. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 202.)